

דף טז.

עין משפט א. יו"ד סימן רצו (כלאי הכרם) פעיף מה

מה. מה. גדר שהוא גבוה י' טפחים וכן חריץ שהוא עמוק י' טפחים ורחב ד' [טפחים], ה"ז מותר ליטע כרם בצדו מכאן וירקות בצדו מכאן, אפילו מחיצה של קנים אם אין בין קנה לחבירו ג' טפחים הרי זו מבדלת כגדר בין הכרם והירק.

עין משפט ב. יו"ד סימן רצו (כלאי הכרם) פעיף מה מו

מה. מה. גדר שהוא גבוה י' טפחים וכן חריץ שהוא עמוק י' טפחים ורחב ד' [טפחים], ה"ז מותר ליטע כרם בצדו מכאן וירקות בצדו מכאן, אפילו מחיצה של קנים אם אין בין קנה לחבירו ג' טפחים הרי זו מבדלת כגדר בין הכרם והירק.

מו. מו. גדר המבדיל בין כרם וירק שנפרץ, עד עשר אמות הרי זה כפתח ומותר, היתה פרוצה יותר מעשר כנגד הפרצה אסור עד שירחיק מן הגפנים כשיעור, נפרצו בו פרצות רבות אם היה העומד כפרוץ הרי זה מותר כאלו אין שם פרצה. היה פרוץ מרובה על העומד, לא יזרע כנגד כל המקומות הפרוצים עד שירחיק כשיעור.

דף טז:

עין משפט א.ב.ג. או"ח סימן שסב פעיף ה

ה. ז. בכל עושים מחיצה בין בכלים בין בחבלים או בקנים, ובלבד שלא יהיה ריוח בין אחד לחבירו ג' טפחים. ומותרים עד סאתים ר' אפי' ליחיד ובישוב ש.

ר. אבל יותר מסאתים מותר לטלטל רק בד' אמות כיון שזו מחיצה גרועה ולא לדירה. ש. אף שבישוב יכול להשיג לעשות מחיצה גמורה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ואפי' בבעלי חיים עושים מחיצה ובלבד שיהיו כפותים^ה, ואפי' באנשים שעומדים זה אצל זה בפחות מג' טפחים^א, ואפי' כשהם מהלכים חשובים מחיצה, והוא שלא ידעו^ב שהעמידו לשם מחיצה, ואפי' אחד מהם יודע אסור, וה"ה אם קרוב הדבר שידעו שהם לשם מחיצה אסור.

או"ח סימן שם סעיף א

עין משפט ד.ה.

א. יחיד או שנים^ג ששבתו בבקעה והקיפו בה מחיצות גרועות^ד כגון שתי בלא ערב או להיפך, עד סאתים מותר לטלטל בכולו, מסאתים ואילך אין מטלטלין בו אלא בד' אמות^ה. אבל אם היו שלשה ישראלים, חשובים כשיירא ומותר לטלטל בכולו אפי' אם גדול הרבה, ובלבד שלא יקיפו יותר מכדי צרכן, דהיינו שלא ישאר בית סאתים פנוי שאין צריכים לו לתשמיש, ואם נשאר בית סאתים פנוי שאין צריכים לו אין מטלטלין בכל המוקף אלא בד' אמות.

ב. במה דברים אמורים בהקיפו שלשתן יותר משש סאין^ו, אבל אם לא הקיפו יותר משש סאין אפי' נשאר בית סאתים פנוי מכל תשמיש מותר לטלטל בכולו כיון שהם שלשה ולכל אחד יש בית סאתים.

הגה: אינו יהודי אינו מצטרף לשלשה לעשות שיירא, וי"א דה"ה קטן אינו מצטרף.

- ת. וי"א היינו מבעוד יום, והטעם דבעינן כפותים שלא יברחו, וגם שלא יהיה אויר יותר מג' טפחים בין רגלי הבהמה לארץ, אבל כשהיא כפותה יושבת על הארץ, מיירי שיש לה גובה עשרה טפחים אחרי ישיבתה לארץ, מ"ב אות ל"ו.
- א. ה"ה דהוי מחיצה לדבר דברי תורה נגד מקום שאינו נקי, מ"ב אות ל"ח.
- ב. וי"א אף דבמחיצה כזו אין בה משום בנין בשבת, מ"מ אסור כשידעו כדי שלא יבואו לזלזל באיסור שבת, מ"ב אות ל"ט.
- ג. כמבואר באמצע הסעיף בשו"ע, וגם בשנים אין נותנים לשניהם אלא סאתים.
- ד. אבל במחיצות גמורות, מותר אפי' יותר מסאתים דהוקפו לדירה, רש"י, מעירובין כ"ד.
- ה. וי"א דיותר מסאתים החמירו בו רבנן ועשו אותו ככרמלית, ומ"מ לא נחשב ג"כ לכרמלית גמורה שיהיה מותר להוציא ממנו לכרמלית אחרת, שרשות היחיד גמור הוא על ידי מחיצה העשויה ע"פ דין לבוד, אלא החמירו בו חז"ל לכתחלה, משום דהוי מחיצה גרועה, מ"ב אות ה'.
- ו. כגון הקיפו שבע סאין ולא צריכים אלא לה' סאין ונשארו ב' סאין בלא תשמיש.